

*Feestelijke
voorleesverhalen*

HET JAAR ROND

*Evelien van Dort
Met illustraties van Daniëlle Schotthorst*

ZOMERVAKANTIE

1. IJSJES PRATEN NIET

‘Weet je nog de eerste keer bij ons nieuwe huis?’ vraagt Noor. ‘Wij klommen meteen op de trampoline. Papa had het over een klushuis. En mama was verliefd op het uitzicht.’

‘Oma vond het terras op palen leuk,’ vult Lucas aan. Hij draait op zijn buik en kijkt over de rand van de trampoline. Noor blijft op haar rug liggen. Ze doet haar ogen dicht tegen de felle zon. In de zomervakantie is ze verhuisd naar het huis aan de dijk. De trampoline is leuk. In de tuin kun je fijn spelen. Iedere dag is het zomer en iedere dag is het nog steeds vakantie!

‘Hoelang nog?’ vraagt Lucas. Noor strekt haar vingers uit. ‘Over tien dagen begint school.’ Lucas schiet in de lach. ‘Ik bedoel de ijsjes!’

Noor haalt haar schouders op. Ze heeft geen idee hoelang het duurt tot haar bakje limonade een ijsje is. Een lekker vlierbloesem-limonade-ijsje.

‘Nou?’ Lucas stoot haar aan. ‘Straks pas,’ antwoordt Noor. ‘Misschien over een uur of zo.’ Lucas knikt. Een uur klinkt te lang. Net als duur. Duur is meestal te veel om te kopen. En zuur is vies. ‘Alle woorden met uur zijn vervelend!’

‘Ben je weer aan het denken?’ zegt Noor lachend. ‘We gaan het uur korter maken.’

Ze gaat staan en springt op de trampoline. ‘Tot honderd. Oké?’ Lucas gaat ook staan en doet mee.

‘Eenentwintig, tweeëntwintig,’ telt Noor hardop.

‘Fietser!’ roept Lucas. ‘Schaap!’ Hoe hoger hij springt, hoe meer hij ziet. ‘Boot, ik zie een boot!’

Noor komt nog hoger en telt door.

Achter het huis ligt de dijk met het fietspad. Op de dijk lopen schapen. Daarachter ligt het weiland, maar het gras is door de droogte geel geworden.

Het weiland komt uit bij de rivier. Omdat het water laag staat, varen de boten laag. Noor kan de stuurhut van twee boten zien. De stuurhut is het huisje boven op het schip. In de stuurhut bestuurt de schipper het schip.

‘Toet!’ klinkt de scheepstoeter van de ene boot. ‘Toet!’ De andere boot toetert terug.

Bij iedere sprong doet Lucas zijn armen omhoog. Zo probeert hij hoger te komen.

Noor zit, en met de volgende sprong staat ze weer.

‘Tel je nog?’ vraagt Lucas al springend.

Noor wijst naar haar hoofd. Ze bedoelt dat ze vanbinnen telt, dus in gedachten. Maar ze is al lang de tel kwijt. Ach, het maakt niet uit. Misschien gaat de tijd juist sneller als je niet telt.

Even later zitten Lucas en Noor uit te puffen. Noors hele lijf voelt warm, maar haar hoofd is pas echt gloeiendheet. Net een versgebakken kroket! Zo een waar je je mond aan brandt.

Lucas heeft zweetdruppels op zijn voorhoofd.

‘Je lijkt wel een lekkend ijsje,’ zegt Noor.

‘Help, ik smelt!’ zegt Lucas. Hij ligt op zijn rug met zijn armen naast zich, zijn ogen dicht. ‘Red me! Ik smelt van de hitte.’

Noor kijkt om zich heen. ‘Ik weet wat.’ Ze springt van de

trampoline af en trekt aan de opgerolde tuinslang. Gauw draait ze de kraan open en richt de straal op Lucas.

Lucas geeft een gil, maar blijft stokstijf liggen. Dat had Noor niet verwacht. Snel draait ze de kraan dicht. Ze klimt op de trampoline en buigt zich over Lucas. Zijn shirt en korte broek hebben natte plekken. Noor trekt aan zijn arm.

'Lucas!'

'Ijsjes praten niet,' antwoordt Lucas met een grote glimlach.

Noor wil ook een ijsje zijn. Ze gaat net als Lucas op haar rug liggen met haar ogen dicht. De trampoline is nat, dat voelt lekker koel. Ijsje zijn is best leuk.

Op eens hoort ze het suizen van de vleugels van een vogel. Noor kijkt tussen haar wimpers door. Op de rand van de trampoline zit een zwart met witte vogel. Een ekster. Hij strekt zijn kop uit en drinkt van een plasje water.

'Heb je dorst?' vraagt Noor. 'Anders ik wel.'

'*Ek, ek,*' krast de ekster.

'Ek de ekster,' zegt Noor. 'De vogel roept zijn naam.'

'Vroeger noemde ik een koe toch een *boe*?' vraagt Lucas.

'Klopt! *Tok* was een kip en *meh* een schaap.

En met *oep, oep, oep* wilde je snoep. En *ra, ra* was ranja.'

Lucas draait op zijn buik. De ekster schrikt en vliegt krassend weg.

Noor weet nog een voorbeeld. 'Als je voor nep likte en je riep *ij, dan...*'

'Wilde ik een ijsje!' vult Lucas aan. 'Kijk, zo.'

Hij doet het voor.

Noor ligt dubbel van het lachen.

2. CHOCOLADEVOETEN

Het trapje van het terras kraakt. Oma komt eraan...

‘Blijf liggen,’ fluistert Noor.

‘Slapen jullie?’ Het is de stem van oma.

‘We zijn gesmolten ijsjes,’ antwoordt Lucas.

Oma lacht. ‘Houden gesmolten ijsjes van ijsjes?’

Lucas schiet overeind. ‘Ik ben geen ijsje meer!’

‘Ik ook niet,’ zegt Noor gauw. ‘Ik ben Noor.’

‘Ja, dat zie ik.’ Oma heeft drie ijsjes in haar hand.

Even later zitten ze met zijn drieën op het trapje in de schaduw.

Het vlierbloesem-limonade-ijsje is heel koud en heel lekker.

Lucas kijkt omlaag.

‘Nu zijn onze voeten van chocolade,’ zegt hij.

Noor kijkt naar de blote voeten van oma, van Lucas en van haarzelf. Oma heeft de grootste, Lucas de kleinste. Alle zes voeten zijn bruin.

‘Jouw voeten zijn niet van chocola. Ze zijn gewoon vies,’ zegt Noor. ‘Vies van het zand.’

‘Nou en,’ zegt Lucas. ‘Ze zijn wel net zo bruin als oma’s voeten.’

Oma lacht. ‘Mijn voeten zijn van pure choco. Daar ben ik mee geboren. In mijn land heeft iedereen zwarte voeten. Later werd ik verliefd op opa’s witte voeten.’

‘Daarom zijn papa’s voeten van melkchocolade en de mijne lekker ook,’ vult Noor aan.

‘Dan zijn de mijne van witte chocolade met chocospikkels,’ zegt Lucas. Hij veegt met zijn ene voet het zwarte zand van de andere.

‘Ben je blij met je voeten?’ vraagt oma.

‘Honderd procent,’ zegt Lucas. ‘Mijn voeten zijn renkampioen.’ Hij likt tevreden aan zijn ijsje.

Noor lacht. Honderd procent klinkt grappig, want Lucas kan nog niet tot honderd tellen.

‘Wat is procent?’ vraagt ze.

Lucas trekt zijn schouders op.

Die Lucas toch! Hij gebruikt vaker woorden die papa of mama zeggen. Terwijl hij niet eens wat het betekent!

Ze zuigt aan haar ijsje. Het gele ijsje wordt wit aan de bovenkant.

Ze bijt er stukjes af. ‘Mijn tanden bevrozen.’

‘Ik voel het ijs in mijn buik,’ zegt Lucas. ‘Superlekker koud.’

‘De ekster had ook dorst,’ vertelt Noor aan oma. ‘Hij kwam op de trampoline wat water drinken. Ik wil de vogels water geven.’

Oma knikt. ‘Goed plan,’ zegt ze. ‘De vogels hebben vast dorst met deze droogte.’

Oma haalt binnen een paar bakjes.

Noor vult de bakjes met water. Ze zet een bakje onder de trampoline. En een bakje naast het trapje. 'Ik vul de bakjes elke dag,' zegt ze.

Lucas bijt op het houten stokje van zijn ijsje.

'Andere dieren komen ook drinken,' zegt hij.

'Wilde dieren?' Noor kijkt hem met grote ogen aan.

'Beren, wolven, hyane?' zegt Lucas grijnzend.

'Hyena's,' verbetert Noor hem. 'Het is hyena.' Ze wil ook nog zeggen dat die dieren niet in de tuin wonen... Maar Lucas knijpt hard in haar arm.

'Sst,' sist hij en hij wijst onder de trampoline.

Een zwart dier met een witte vlek op zijn kop snuffelt aan het bakje water. Het dier zwiept zijn zwarte staart heen en weer en drinkt gulzig.

'Roska!' roept Noor lachend. De hond rent naar Lucas en Noor toe.

Noor slaat haar armen om Roska heen.

'Je bent helemaal geen wild dier,' zegt ze lachend. Roska hijgt met haar tong uit haar bek. Noor krijgt een warme lik. 'Zo, jij hebt lekker gerend.'

Wat voelt de vacht van Roska lekker zacht. Het is fijn om haar te aaien.

'Komen papa en mama er al aan? Ga je mee op de dijk kijken?'

Roska rolt in het gras op haar rug heen en weer. Ze strekt zich uit en legt haar kop op haar poten. Zo te zien heeft Roska genoeg gerend.

'Ik ga wel,' zegt Noor. 'Gaan jullie mee?' Ze kijkt vragend naar oma en Lucas.

'Ik blijf thuis,' antwoordt oma. 'Het is mij veel te warm.'

'Ik blijf bij oma,' zegt Lucas.

Noor kijkt een beetje sip.

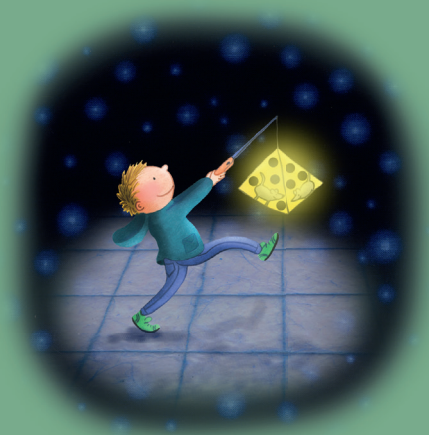
'Je mag zelf gaan,' zegt oma. 'Op de dijk wacht je papa en mama op.'

Noor springt van het trapje af.

'Kijk uit voor de hyane!' roept Lucas haar na.

Lucas en Noor beleven samen grote en kleine avonturen. Zo krijgt Noor een rode fiets voor haar verjaardag, lopen Lucas en Noor mee met een lampionnenoptocht, bakt papa olieballen en viert de hele familie feest op Koningsdag! Vier jij met hen mee?

HET JAAR ROND IS EEN FEESTELIJK VOORLEESBOEK MET MEER DAN 70 VERHALEN OVER FEESTDAGEN, DE SEIZOENEN EN ANDERE VROLIJKE AVONTUREN.

Evelien van Dort

heeft al meer dan tachtig kinder- en jeugdboeken op haar naam staan en is nog lang niet uitgeschreven. Ze schrijft graag herkenbare verhalen die dicht bij de belevingswereld van kinderen liggen.

Daniëlle Schothorst

is kinderboekenschrijfster en -illustrator. In haar vrije tijd maakt ze graag keramiek en doet ze aan beeldhouwen.

ISBN 978 90 266 2334 9 / NUR 277

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT